

[Socialministeren.]

Ydelser, vil komme til at virke paa den samlede Sociallovgivning.

Der ligger altsaa i disse Udtalelser en vis Hensyntagen til de Tanker, som findes udtrykt, om end paa et mindre Omraade, i enkelte af de af de ærede Oppositionspartier fremsatte Kriseforslag. Men hvis denne Hensyntagen skal føre til positive Resultater, maa disse Partiers Forslag selvfølgelig ogsaa i høj Grad betragtes som Forhandlingsforslag, idet de i deres nuværende Skikkelse ikke vil have nogen Udsigt til Vedtagelse.

Naar Regeringen trods disse Overvejelser ikke allerede ved Lovforslagenes Fremsættelse har ladet dem finde Udtryk i deres Tekster, er Grunden den usikre Situation, der indtraf ved Kronens Løsning fra Guldet. Thi det er klart, at hvis denne fulgtes af en Prissfigning ogsaa paa de vigtigste Livsfornødenheder, saa vilde det Hensyn, som det siden 1929 skete Prissfald i øvrigt maatte kunne opfordre til at tage ved Overvejelser af Tilskud, Fradragsregler og Takster, straks modvirkes af den Forringelse af Pengenes Købeevne, som særlig haardt vilde kunne komme til at ramme netop de understøttede, dem med de mindste faste Indtægter.

Under saa usikre Forhold maatte det ikke mindst i de understøttedes Interesse være af stor Vigtighed at faa indført en Prisregulering, som sikrede dem mod yderligere Nedskaering af Pengenes Værdi i Tilfælde af Inflation, men samtidig vilde det ogsaa være af Betydning, at man saa Tiden lidt an, inden man udarbejdede de endelige Forslag. Under Hensyn dertil har Regeringen derfor anset det for rigtigst at foretage disse endelige Drøftelser i Forbindelse med Udvalget, nu da Forholdene er lidt mere afklarede, end de var ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, og det er da min Hensigt at forelægge Udvalget de fornødne statistiske Beregninger og Omregninger som Grundlag for en saadan Prisregulering under Hensyn dels til Staten, dels til Kommunerne og dels endelig til de understøttedes hele Stilling.

Men disse Udtalelser vedrører jo i øvrigt ikke Socialreformens hele Opbygning, dens Retningslinier eller de afgørende Reformers vedrørende Administrationen og Refusionsreglerne med de betydelige Lettelser for de fattige Kommuner. Jeg maa vedblivende hævde, at denne Reform i sine Grundtræk er rigtig, samfundsgavnlig og forsvarlig, og at det ikke mindst i en Krisetid er nødvendigt at gennemføre den, af mange Grunde. Det

er mig rent personlig en Sorg at se, med hvor uendelig ringe Interesse og Forstaaelse dette dyreste Lovomraade behandles i vide Kredse, hvis virkelige Indsigt synes mig ringe i hvert Fald i Forhold til deres Lyst til at kritisere.

Det kunde overfor denne Uvidenhed og manglende Interesse for virkelig at sætte sig ind i og forstaa denne omfattende Reform synes ret haabløst at gaa saa stærkt ind for dens Vedtagelse, naar man i Sag paa Sag ser, hvor vanskeligt det er at faa løst større Opgaver indenfor en overkommelig Tid. Men jeg har ingen Lyst til at opgive Haabet, og efter den stærke Støtte, som de bærende Tanker i denne Reform har faaet fra næsten alle sagkyndige, tror jeg heller ikke, jeg har nogen Grund dertil. Men det haster, og jo længere vi driver videre med den nuværende planløse Lovgivning og Administration, desto sværere vil det blive at naa til Land, og desto dyrere vil det ogsaa blive, vel at mærke, hvis det da ikke er Meningen at ville opgive Ævred til Fordel for Befolkningens tiltagende Demoralisering og Proletarisering. Men dette kan selv de besiddende Dele af vort Samfund ingen virkelig Interesse have i, og derfor tillader jeg mig endnu en Gang alvorligt at anmode det høje Folketing om snarest muligt at vedtage disse Forslag i alt væsentligt i den foreliggende Skikkelse med de fornødne prisregulerende Bestemmelser, til Gavn for alle Parter.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1930 om Hjælpekasser*. Lovforslaget gaar ud paa, at Tilskuddet til Hjælpekasserne forhøjes for Finansaaret 1930—31 til 1½ Mill. Kr. Da Forslaget i øvrigt er ganske enslydende med det, der blev vedtaget i Fjor, skal jeg ikke opholde Tingets ærede Medlemmer med en nærmere Redegørelse og anbefaler ogsaa dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Modtagelse.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Spørgsmaalet om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1930 til 31. Marts 1931.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Med-